

247

1702–1707. Διάταξις πΚ. Γ α β ρ ι ή λ, περὶ ἀδείας δύο πρωτεξαδέλφων λαβεῖν εἰς γάμον δύο ἀδελφάς, ἐν 70, Β', σ. 410–412.

«... ὕστερον δέ ποτε ἐκωλύθησαν, οὐ δι' ἄλλο τι, ἀλλὰ διὰ μόνην τὴν φαινομένην τῶν ὀνομάτων σύγχυσιν, ἥτις διὰ τὰ τοῦ καιροῦ καὶ ὡς οὐκ ἀναγκαία, παραβλέπεται αὐθις... ὅθεν καὶ ἡμεῖς... διὰ τὸ δυσχερὲς τῶν προβαλλομένων ἐπὶ τούτῳ περιστάσεων καὶ τὸν ἐπακολουθοῦντα κίνδυνον...».

248

1703. Ἀναφορὰ 23 Μαΐου προξένου Ἑνετίας ἐν Θ ε σ σ α λ ο ν ί κ η, ἐν 244, σ. 188.

«... ἐδημοσιεύθη αὐστηρὸν σουλτανικὸν διάταγμα ἀπαγορευθὲν εἰς τοὺς Ἕλληνας, Ἀρμενίους καὶ Ἑβραίους, καθ' ἅπασαν τὴν ἐπικράτειαν, τὴν χρῆσιν χρωματιστῶν ἐνδυμάτων καὶ κιτρίνων παπουτσιῶν, ὡς καὶ γυνθῶν ἀπὸ κορνάβι, σαμουῖρι, ἐρμίναν, ἀστραχὰν καὶ τὰ παρόμοια».

249

1704. Φιρμάνιον 17 Σεπτε. περὶ φόρου παρθένων ἐρχομένων εἰς γάμον, ἐν 32, σ. 92, ἀριθ. 40, ἱεροδικεῖον Θεσσαλονίκης.

«... ἐπειδὴ ὁ φόρος νυμφῶν (ἀρρενταῖε) ἀναγράφεται εἰς τὸ βιβλίον ὡς πρόσσδος τοῦ χασίου τούτου, ὡςάκις ὑπανδρεύουν τὰς παρθένους θυγατέρας των, εἶναι διατεθειμένοι νὰ πληρῶνουν κατὰ τὸν νόμον τὸν φόρον νυμφῶν... ὅταν οὗτοι ὑπανδρεύουν τὰς παρθένους θυγατέρας των, νὰ δίδεται κατὰ τὸν νόμον καὶ τὸν κατάλογον φόρος νυμφῶν τριάντα ἄσπρα ἐκ μέρους τοῦ ἀνδρός».

250

1704. Διάταξις πΚ. Γ α β ρ ι ή λ, ἄδεια τελέσεως γάμου μεταξὺ συγγενῶν ἐξ αἵματος ζ' βαθμοῦ, καὶ ἐκ βαπτίσματος ε' βαθμοῦ, ἐν 70, Α', σ. 109–111.

«... διὰ τὴν τοῦ Γένους καὶ τῶν προσώπων στενοχωρίαν, ἐν τοῖςδε μάλιστα τοῖς καιροῖς, ἐν οἷς ἱκανῶς πιέζεται τὸ χριστόννημον πλήρωμα, συνεχωρήσαμεν ἀπαραιτήτως γενέσθαι...».

251

1704. Διάταγμα ἀρχιστρατήγου Κ ε ρ κ ύ ρ α ς ἀπὸ 26 Μαρτίου, περὶ ἀποκλειστικῆς δικαιοδοσίας τοῦ Μ. πρωτοπαπᾶ ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων ὀρθοδόξων (γάμων, διαζυγίων, κλπ.) μνημ. ἐν 276, σ. 105 καὶ 114.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

